

Câteva explicații

Poate ar fi fost mai potrivit ca titlul suplimentului să fie „Un loc în inimă” pentru că aceasta a fost tema întâlnirii de la Cluj, etapa finală a Lecturiadei 2017 „Un loc pentru fiecare”. Totuși l-am preferat pe cel de Școala Solomonarilor (Șolomanța sau Șolomonanța) căreia i-am adăugat „a lui Solomon Marcus”.

Este al doilea an în care am decis să punem explicit „școala” noastră, sub patronajul lui Solomon Marcus. Anul trecut am făcut-o pentru că tema Lecturiadei era legată de descoperirea de către copii și consilierii lor a mitologiei românești și astfel am ajuns la solomonari și la vestita lor școală. Emoția dispariției în martie 2016 a lui Solomon Marcus, cel care cu două săptămâni înainte ne promisese un interviu pentru „Consilier...”, ne-a inspirat jocul de cuvinte. Aceasta pentru că Solomon Marcus – personalitatea cu viziunea cea mai modernă asupra educației din spațiul românesc – a fost un Solomonar în adevăratul înțeles al cuvântului. O dovedesc numeroasele lui apariții în media, precum și implicarea, din păcate fără rezultate, în construcția noii curricule școlare. *10 nevoi umane*, carte apărută în 2014, sintetizează ideile lui Solomon Marcus din domeniul educației. Citită cu interes și comentată apreciativ în mediile intelectuale (vezi Liviu Papadima, *Un decalog sau mai multe?*, 2016), a fost privită cu destulă indiferență de cei care se ocupă de problemele educației.

Mai coerent decât anul trecut, pentru că aveam deja o anume experiență, am dorit să demonstrăm că poate funcționa în realitate o școală care să aibă ca scop punerea în practică a celor 10 nevoi fundamentale ale educației de care vorbește Solomon Marcus.

Reiau fragmentar scrisoarea de prezentare a școlii prin care ne adresam „ucenicilor solomonari juniori și seniori”. Scrisoarea deschide „Caietul de învățătură” pe structura căruia am conceput acest supliment. Am renunțat aici la intenția ușor ludică și am adoptat limbajul de specialitate curent.

Obiective: conștientizarea complexității identității noastre ca ființe umane și, de aici, a nevoilor noastre fundamentale; experimentarea unor principii educative care, sunt vechi și noi în același timp; experimentarea din interior a bucuriei trăite prin creație. Și am mai putea continua...

Spații: în „peșteri” și sub cerul liber, adică la Biblioteca „Octavian Goga”, Muzeul Etnografic, Book Corner Librarium, FSAPC, Departamentul de jurnalism, studiourile „Simona Noja”, Grădina Botanică, pe străzile Clujului, printre oameni.

Metode: *Mirarea, Întrebarea, Căutarea* a. Unde? în cărți, în ceilalți, în noi înșine; b. Cu ce unelte? cu pixul, tableta, internetul, telefoane, aparate de fotografiat și înregistrat, camere de filmat; c. Când? în toate cele 24 de ore din cele cinci zile.

Forme de învățare: față în față și la distanță; independent și în „Agora”, în perechi, în grup, învățare asistată de calculator, citire și scriere, modelare „fă ca mine!”, dar apoi „fii tu însuși”, meditația (nu meditațiile!) etc.

Activități: ateliere de lectură și scriere; ateliere de jurnalism, fotografie și ateliere de dans; prezentare de proiecte/portofolii, jocuri și întreceri, discuții, vizite de documentare, lecturi publice etc.

Evaluare: a. prin aprecieri și încurajări; formativă și nu normativă; de proces și de produs; b. prin mapă /portofolii cu eșantioane din textele scrise, liste de cărți, pagini de jurnal, fotografii.

Perspective: a. adunarea „produselor”, (a poveștilor, desenelor, fotografiilor, filmelor) și valorificarea într-un supliment al „Consilierului...”; b. speranța că veți continua, împreună cu noi sau independent, astfel de proiecte.

Am lăsat la urmă „**Resursele umane**”, cărora nu avem cuvinte să le mulțumim îndeajuns. Celor care ne-au sprijinit anul trecut – bibliotecari, editori, librari, convinși că e nevoie de o schimbare fundamentală în educație –, li s-au alăturat cu entuziasm alți „dascăli solomonari”, poeți, jurnaliști, fotografi și balerini. Lista e prea lungă să o punem aici, dar le veți găsi numele în acest supliment.

Așa cum am menționat, suplimentul este conceput pe baza „Caietului de învățatură”, formă narativă a programului întâlnirii. Prin urmare vă invităm să-l citiți, urmărind povestea structurată a unor ateliere de poezie, fotografie, jurnalism, documentare etc. care cred că ar putea să vă furnizeze idei pentru propriile activități. În același timp, cred că ați putea să-l citiți – de data aceasta mă adresez profesorilor – și ca pe descrierea uneia dintre cele mai eficiente formule de formare în care există posibilitatea nu numai a unui continuu schimb de experiență, ci și implicarea consilierilor în activități comune cu elevii, având șansa ca profesioniști atât observarea elevilor cât și reflecția asupra propriilor reacții în situațiile date.

Nu cred că este cazul să citiți suplimentul urmărind calitatea (artistică!?) a ceea ce s-a scris, desenat ori fotografiat. Sunt doar mostre din exercițiile elevilor și profesorilor pe care intenționat i-am pus pe același plan, de aceea nu am dat nume.

Prin tot ceea ce am făcut am dorit să convingem că poezia este parte a vieții noastre pentru că în ea ne regăsim și nevoia de omenesc, și de joc, și de transcendent, și de cultură, și de identitate și cu toții avem dreptul de a ne trăi viața ca „firi poetice”. Iar școala nu ar trebui în acest sens să-și uite menirea. (m.o.)